Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De dolo gabaonita[rum] [et] mulcta. ca. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

ſue viros de hiericho qui explorarēt ciuitatem hay q̃ eſt iuxta bethel Qui reuertētes dixerũt. Nõ aſcendat oĩs ppl̃s. Sufficiũt tria milia ad capiendā vrbē. Joſephus tñ dicit triginta milia. Qui cũ aſcendiſſent terga vertētes ꝑcuſſi ſunt a viris vrbis hay. ꝛ corruerũt ex eis triginta ꝛ ſex viri. Joſue ꝟo ſcidit veſtimēta ſua ꝛ iacuit ꝓnus coꝛā arca vſqꝫ ad veſperā. ꝛ ſenes ppl̃i cũ eo ſaccis induti ꝛ liquefactũ ē coꝛ ppl̃i. Verebanť enĩ ne timoꝛ eoꝝ q̃ inuaſerat chananeos tranſiret in audaciā adeo vt ipetũ facerēt ĩ ipos. Dixitqꝫ dñs ad ioſue. Pollut⁹ eſt ppl̃us anathemate: nec ero cũ eo donec mundeť. Applica cras ppl̃m ad te ꝛ fac ſortē ꝑ trib⁹ ꝛ familias ꝛ dom⁹ ꝛ capita. Et quecũqꝫ ſoꝛs inuenerit cõbureť igni cũ oĩ ſubſtātia ſua. Quo facto: inuenit ſoꝛs tribum iude. deinde familiā zare. tandē domũ charim. ad vltimũ caput achoꝛ. Et dixit ei ioſue. Fili da gloriā deo ꝯfitendo q̇d feceris. Quo ꝯfeſſo miſſi ſũt nũcij ad tentoꝛiũ ei⁹. q̇ ꝑ̄furatā pecuniā recõditā in terra retulerũt ad populũ. Tollēs itaqꝫ ioſue illũ cũ vniuerſa domo eius vniuerſa ſupellectili et iumētis. duxit eũ in vallē ꝓfundā. lapidauitqꝫ eũ oĩs ppl̃s ꝛ cũcta q̃ illi⁹ erāt igne cõſumpta ſunt. Feceruntqꝫ ſuꝑ eũ aceruũ lapidũ q̃ ꝑmanet vſqꝫ in ꝓ̄ſentē diē. Vocatũqꝫ eſt nomen loci illi⁹ vallis achoꝛ. Nec putandũ eſt ppl̃m neglexiſſe mandatũ dñi q̃ ꝓ̄ceperat eũ ꝯburendum. Nā in ſacra ſcriptura ignis ꝓ vehementi pena accipi ſolet: vt ibi. de foꝛnace ferrea egypti. putāt tñ hebrei dñm ꝓ̄cepiſſe lapidari ipm. ꝛ alia q̃ lapidib⁹ obrui poſſent. cetera q̃ lapides nõ ſentirēt igne cremāda. Tradit tñ Aug⁹. ioſue feciſſe hoc q̃dā ꝯſideratione Aut enĩ penituit achoꝛ: et ſic dignus nõ erat igne gehennali: ꝛ ſic illũ noluit vrere qui dignus igne nõ erat. Vel ſi non penituit: ꝛ dignus erat igne eterno. reſeruauit dño penā ignis. Puniuitqꝫ eũ alio genere pene ne videreť bis punit⁹ in idipm.

De incendio hay. Capitulũ. VII.

p

Oſtea ſurrexit

ioſue. ꝛ oĩs ppl̃s cũ eo vt aſcenderent in hay ꝛ ꝑmiſit triginta milia viroꝝ inter bethel ꝛ hay ad occidentē. Qui dimiſſis in locũ inſidiarũ q̃nqꝫ milib⁹ redierunt ad exercitũ q̃ erat ad aquilonē. Rex aũt hay feſtinauit mane egredi cũ oĩ ppl̃o ſuo ignoꝛans q̄ poſt tergũ laterent inſidie. Joſue ꝟo fugiēs cum longi⁹ ꝓtraxiſſet eos ab vrbe eleuauit clypeum quē gerebat. Quo viſo: ſurrexerũt q̇ erant in inſidijs ꝛ intrantes vrbem ſuccenderũt eā. Quib⁹ egreſſis poſt hoſtes ꝛ ioſue faciēte impetũ in eos: ex vtraqꝫ ꝑte cedebātur aduerſarij: ꝛ interfecerũt oĩs a viro vſqꝫ ad mulierē duodecim milia hoĩm. ꝓ̄dā vero ſibi diuiſerũt: ſuſpendētes regē hay in patibulo vſqꝫ ad veſperā. ꝛ tũc deponentes eũ ꝓiecerũt eũ in introitu ciuitatis. cõgeſto ſuꝑ eũ aceruo lapidũ: ſuccendētesqꝫ vrbē fecerũt eā tumulũ ſempiternũ. Hic ꝓ̄occupat hiſtoria ď altari illo qď factũ eſt inť garizim ꝛ hebal: ſuꝑ quē ſcripſit ioſue deuteronomium. ꝛ de bñdictionib⁹ ꝛ maledictõib⁹ factis ſuꝑ mõtes illos de q̇b⁹ loco ſuo dicemus

Ex eo q̄ clypeos habebant conijci põt q̄ equos habebāt. Clypeos ei ferre pedites vix poſſent.

De dolo gabaonitaꝝ ꝛ mulcta.

Capitulum. VIII.

G

Abaonite vero

audiētes q̃ fecerat ioſue duab⁹ vrbib⁹. ꝛ q̄ ex mandato dñi nullĩ parceret habitantiũ in terra ꝓmiſſiõis. nec amicicias cũ eis faceret. callide cogitauerũt inire fed⁹ cũ iſrl̃. miſerũtqꝫ nũcios q̃ſi de longinquo veniētes: q̇ in argumentũ longi itineris vtres ferebāt ꝛ ſotulares veteres ꝛ pittacijs cõſutos. paneſqꝫ in ſiſtarcijs eoꝝ duri erāt: ꝛ muſcidi ꝛ ĩ fruſta cõminuti: q̇ cũ veniſſent in galgalis dixerũt ad iſrael De terra longinqua venimus: q̃ eſt extra terram que ſoꝛte vobis debeť. ſerui veſtri ſumus inite nobiſcũ fedus Crediderũtqꝫ eis filij iſrael: ꝛ os domini nõ interrogauerũt. Initoqꝫ cū eis federe: iurauerunt eis ioſue ꝛ eleazar et omnes principes multitudinis. Poſt triduum vero cognouit iſrael ſe circũuentū eſſe a gabaonitis. mouenteſqꝫ caſtra venerũt vt euerterēt ciuitates eoꝝ. egreſſiqꝫ ſunt gabaonite obuiam eis: ꝛ ait ioſue. Quare impoſuiſtis nobis. Qui dixerũt. Timuim⁹ valde ꝛ de ꝯſilio ꝓuidimus animab⁹ noſtris. facite quod bonũ vobis ꝛ rectũ videtur. Tunc acclamauit populus nõ eſſe ſtandum iuramento: quod per ſurreptionē factum erat. ꝛ preſertim cũ dominus inhibuiſſet talibus

cōfederari. Maiores vero qui iurauerāt ꝑ religione iuriſiurandi ſeruāda. ⁊ murmure populi ſedando. ſic diſpenſauerūt vt nō haberent eos ſocios. ſed ſeruos aquarios et lignarios. ⁊ dicti ſunt nathinnei qui ſcꝫ ligna cederēt, ⁊ aquas cōportarent in vſus altarꝭ in locū quē ſibi dn̄s elegiſſet. Quo facto rediīt iſrael in galgalis.

De quinqꝫ regibus ſuſpenſis.
Capitulū. IX.

O tempore re

e gnabat ī iheruſalem adoniſedech ꝗ̄ iterp̄tat̄ dn̄s iuſtꝰ. forte ſic vocabāt̄ reges hieroſolymoꝝ. Nā ⁊ melchiſedech ſonat regē iuſtū. Qui cū audiſſet gabaonitas federatos cū iſrl̄ timuit valde. ⁊ cōuocauit quattuor reges ſecū: et aſcēderūt ꝗ̄nqꝫ reges amorreoꝝ et obſederūt gabaon Obſeſſi aūt miſerūt ad ioſue dicētes Aſcēde cito et libera nos. Qui collecto exercitu irruit repente ſup̲ hoſtes et verſi ſunt in fugā ꝑ deſcenſum bethoron. Et dn̄s miſit grandinem ſuper eos. et plures occidit grando ꝗ̄ gladiꝰ. Vidēs aūt ioſue ſolē deſcendentē ad occaſum: et lunam aſcendentem: timens ne beneficio noctis euaderent hoſtes clamauit ad dominū dicens. Sol contra gabaon ne movearis. et luna ꝯtra vallem baylon. Steteruntqꝫ ſol et luna ſpacio vniꝰ diei. nec antea nec poſtea fuit tam longa dies.

Sub ezechia: quīqꝫ hore addite ſunt. hic vnus dies.

Quinqꝫ vero reges abſconderunt ſe in ſpelunca vrbis maceda. Precepitqꝫ ioſue ſocijs ſuis et ait Voluite ſaxa ad os ſpelūce ⁊ apponite cuſtodes: vos autem perſequimini hoſtes. Ceſis itaqꝫ aduerſarijs plaga magna: rediīt exercitꝰ ad ioſue in maceda: vbi tunc erāt caſtra ſana ⁊ integro numero. Et ait ioſue. Producite quīqꝫ reges de ſpelūca. Quibus eductis: dixit ad principes exercitus. Ponite pedes ſuper colla regū iſtoꝝ ne timeatis. Sic faciet dn̄s cunctis hoſtibus veſtris. Quo facto ſuſpēderunt reges in patibulis. depoſitoſqꝫ ad veſperam ꝓiecerunt in ſpeluncā in qua latuerant: ⁊ poſuerūt ſup̲ os eius ſaxa in tumulū ſempiternū. Eadē die ꝑcuſſit madā et regē eiꝰ in ore gladij. Poſtea vero vaſtauit lebnā et lachim. eglon quoqꝫ et hebron ⁊ dabir. et reuerſus eſt cum omni iſraele ad locū caſtrorum in galgala.

De. xxiiij. regibꝰ ꝑcuſſis a ioſue.
Capitulum. X.

Q Jod cum audiſ

q ſet iabin rex aſor miſit ad oēs reges circumſtātes. Egreſſiqꝫ ſunt vigintiquattuor reges cum turmis ſuis habentes ſecū trecenta milia armatoꝝ. et duo milia curruū conuenerūt ad aquas meron alꝭ meroy. vt pugnarent cōtra iſrael. Dixitqꝫ dn̄s ad ioſue. Ne timeas eos: cras tradā tibi omnes vulnerādos. equos eoꝝ ſubneruabis: et currus igne cōbures. Factumqꝫ ē ita. Percuſſeruntqꝫ omnes filij iſrael: preter eos ꝗ̄ ī ciuitates munitiſſimas ſe receperūt Fecerāt eīm ſibi chananei plures munitōes ꝓualidas a die qua audierāt egreſſuꝫ iſrael ab egypto aduerſum ſe. nec eas niſi longo tēpore et graui labore obtinuit iſrael. Vaſtauit tamē vniuerſam circaregionē: nulli etati hominū parcens aut ſexui. ditatuſqꝫ eſt ſup̲ modū ex hoſtiū preda.

De altari in hebal. et prima diſtributione terre.
Capitulū. XI.

Q Jintus iam an

q nus trāſierat et trāſtulit ioſue locum caſtroꝝ in ſylo. et ibidē trāſtulit tabernaculū cum omni ornatu ſuo pro loci opportunitate. Et inde ꝓceſſit in ſichem cū omni populo. et conſtituit in monte hebal altare domino de lapidibus impolitis: obtulitqꝫ ſup̲ eo holocauſta ⁊ pacifica Scripſitqꝫ ſup̲ illud deuteronomiū. qđ quidam intelligūt mandata tm̄ deuteronomij. Poſuitqꝫ mediā partē populi ſui ſuper monteꝫ hebal cum ſacerdotibꝰ ⁊ leuitis. aliamqꝫ mediam in montē gazarim: cum ſacerdotibus et leuitis. Et acclamauerūt ſibi alternatim benedictiones et maledictiones ſicut mandauerat illis moyſes. Porro ioſephus tradidit maledicta et benedicta in altari cōſcripta reliquiſſe. Quo facto redierunt in ſylo. Cōceſſit aūt ioſue tribui iuda montana ad meridiem que iam adquiſierāt ſed nondum ſorte tradidit. Effraim quoqꝫ cōceſſit montana ad aquilonē. inter vtrūqꝫ mediā tribū manaſſe collocans. His tribubus cōmiſit terraꝫ: alijs in caſtris manentibꝰ. tum quia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN